

34-35-36-37-38
Handelingen -39-40-41-42-43

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van juni 1985

SUBSIDIERING PRIVAATRECHTELIJKE NEDERLANDSTALIGE ARCHIEF- EN
DOCUMENTATIECENTRA
SUBSIDIEREGELING POLITIEKE VORMINGSINSTELLINGEN
WIJZIGING WAARBORGGRENS GEWEST BEVORDERING ECONOMISCHE EXPANSIE
PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
SUBSIDIEREGELING NEDERLANDSTALIG ONTWIKKELINGSWERK VOOR
VOLWASSENEN
SUBSIDIERING PARTICULIERE SPORTINFRASTRUCTUUR
ERKENNING NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN
VERBREIDING AUDIOVISUELE PROGRAMMA'S VAN PLAATSELIJK BELANG
WIJZIGING EN AANVULLING WET RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW
WIJZIGINGJACHTWET
BEVOEGDHEID GEMEENSCHAP PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN
BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND
ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN
MOTIE VOORKOMING DISCRIMINATIE IDEOLOGISCHE EN FILOSOFISCHE REDENEN
OMVORMING COMMISSARIAAT-GENERAAL INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING
SAMENWERKINGSAKKOORD MET DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
MILIEUVERGUNNING
BELEID GEMEENSCHAP INTERNATIONALE CULTURELE SAMENWERKING

Inhoud

Nr. 34 Maandag 24 juni 1985 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1123

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Ontwerp van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Verslagen
Indiening, blz. 1124

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 1125

Motie
Indiening, blz. 1125

Opmerking van het Rekenhof
Indiening, blz. 1125

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 1125

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer J. DeMol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-B erlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum, blz. 1125

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, de verhuring en de bestemming van de Villa Maritza te Oostende, blz. 1126

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de gewelddaden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen, blz. 1127

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren, blz. 1128

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten, blz. 1128

Vraag van de heer E. Baldewijns tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vliegass te Genk-Sledderlo, blz. 1129

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1130
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, L. Dierickx, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1133

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1135
Sprekers : de heren W. Seeuws, verslaggever, E. Beysen, G. Verhaegen, L. Dierickx, J. Van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1143

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1147
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, Minister H. Schiltz

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1149

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1150

Nr. 35 Maandag 24 juni 1985 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1151

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1151
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, A. Denys, N. De Batselier, M. Olivier, O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1161
Spreker : de heer L. Bril

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1165
Sprekers : de heren M. Olivier, L. Bril, O. Van Ooteghem, N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1169
Sprekers : de heer O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1172

Nr. 36 Dinsdag 25 juni 1985 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1173

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1173
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, P. Breyne, W. Seeuws, L. Dierickx, E. Beysen, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1183
Spreker : Minister K. Poma

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1190
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, A. Diegenant, Minister K. Poma
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1198

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1199

Nr. 37 Dinsdag 25 juni 1985 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1201

Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Provincie Limburg, blz. 1323

Sprekers : de heren J. Dupré, J. Sleeckx, Minister G. Geens

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1329

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting, blz. 1329

Sprekers : de heer T. Kelchtermans, Minister J. Buchmann

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-
nister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische reconversie van de Rupelstreek, blz. 1323

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer F. Piot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland, blz. 1336

Sprekers : de heer F. Piot, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1339

minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de toenemende bodemerosie ten gevolge van de ruilverkaveling van landbouwgronden, blz. 1341

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. De Seranno

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1345

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1345

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1345

Sprekers : de heren L. Dierickx, F. Swaelen

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1346

Hoofdelijke stemming, blz. 1347

Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1348

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie van Preventief Bedrijfsbeleid

– 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmings, blz. 1349

Sprekers : de heren N. De Batselier, R. Declercq

Hoofdelijke stemming, blz. 1350

Sprekers : de heren E. Beysen, N. De Batselier

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmings, blz. 1352

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Hoofdelijke stemming, blz. 1356

Spreker : de heer N. De Batselier

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

– 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Motie ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen – 342 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 1357

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidiëring voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmings, blz. 1358

Hoofdelijke stemming, blz. 1359

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1360

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 286 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1361

Hoofdelijke stemming, blz. 1362

Sprekers : de heren J. Leclercq, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1363

Spreker : de heer L. Dierickx

Hoofdelijke stemming, blz. 1364

Sprekers : de heren G. Temmerman, J. De Mol

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1366

Ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1367

Hoofdelijke stemming, blz. 1368

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bescherming van de vos in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1369

Nr. 41 **Donderdag 27 juni 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1341

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1341

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1341

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1341

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewycq

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsmi-

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1370

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1370

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, J. Leclercq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1371

Nr. 42

Vrijdag 28 juni 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1373

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1373

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1373

Sprekers : de heren C. De Cooman, verslaggever, H. Van Wambeke, P. Van Grembergen, E. Beysen, Minister J. B. uchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1379

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985 – 336 (1984-1985) – Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1380

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, G. Verhaegen, mevrouw M. Van Puymbroeck, Minister J. Buchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1383

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1383

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, E. Beysen

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1386

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning – 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1387

Sprekers : mevrouw J. DeLoore-Raeymaekers, verslaggever, de heren L. Vanvelthoven, Minister J. Lenssens, de heren G. Verhaegen, J. Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1394

Nr. 43

Vrijdag 28 juni 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1395

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1395

Mededeling van de Voonitter

Beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvanke-lijkheid van de motie van de heren J. Van Elewyck en A. DeBeule c.s. ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen, blz. 1395

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1396

Sprekers : de heer J. DeMol, mevrouw O. Lefeber, de heer L. Dierickx, Minister M. Galle, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1407

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister J. Lenssens, de heren P. Matthys, F. Geyselings, J. Leclercq, L. Vanvelthoven

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1426

Sprekers : Minister M. Galle, de heren G. Temmerman, V. Vanderheyden, J. Desseyn, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, P. Van Grembergen, M. Olivier

Ontwerp van decreet houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1427

Sprekers : de heren E. Vankeirsbilck, verslaggever, J. Desseyn, Minister M. Galle

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1435

Voorstel van decreet van de heer E. Desut-

ter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1440

Spreker : de heer R. Van Rompaey, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1440

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1440

Spreker : mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmen, blz. 1443

Sprekers : de heren D. Vervaeke, L. Vanvelthoven, J. DeMol, Minister J. Lenssens

Hoofdelijke stemming, blz. 1452

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1453

Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1454

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1455

40 e vergadering

Donderdag 27 juni 1985
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

F. Colla, H. de Bruyne ; gezondheidsredenen.

L. Tindemans ; buitenslands.

A. Deneir, C. Moors, L. Van Biervliet ; ambtsverplichtingen.

M. Vandenhove ; familieverplichtingen.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Dupré tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Pro-

vincie Limburg

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Dupré tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Provincie Limburg.

De heer Dupré heeft het woord.

De heer J. Dupré (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, collega's, ik zal niet lang blijven stilstaan bij de analyse van de sociaal-economische toestand van het Arrondissement Turnhout. Ik zal mij bovendien beperken tot een macro-benadering van het probleem, zonder het te hebben over individuele dossiers. Die mogelijkheid bestaat misschien nog wel bij het te berde brengen door sommige collega's van het dossier van de firma Allard.

Eerst en vooral zou ik willen wijzen op het probleem van het wegvallen van de zogenaamde conjunctuurpremie in de expansiewetgeving door een beschikking van de EEG. Iedereen weet dat door een weigering van de EG om de conjunctuurpremie nog langer toe te kennen binnen het raam van de regionale expansiewet van 1970 de maximale investeringssteun per jaar van 7 procent op 5 procent zal worden gebracht. Alle ontwikkelingsgebieden, ook het Arrondissement Turnhout, zullen hiervan het slachtoffer zijn

Niet alleen zal de maximale expansiehulp binnen België lager liggen dan bij al onze buurlanden, Duitsland inbegrepen, maar bovendien zal het verschil in investeringssteun tussen de ontwikkelingsgebieden en de andere gebieden van ons land maar 1 procent meer bedragen, zodat weinig investeerders nog de neiging zullen hebben om zich in de ontwikkelingsgebieden te vestigen

Om dit te wijzigen heb ik een wetsvoorstel in het nationale Parlement ingediend om de conjunctuurpremie van 2 procent te integreren in de basissteun en zo de expansiehulp voor de ontwikkelingsgebieden, waaronder het arrondissement Turnhout, weer op maximum 7 procent te brengen. Dit wetsvoorstel werd praktisch met eenparigheid goedgekeurd in de Kamer maar zal omwille van een amendement in de Senaat nog terug naar de Kamer moeten. Laten wij hopen dat dit wetsvoorstel nog voor het reces wordt goedgekeurd om de Executieve weer in de mogelijkheid te stellen om de maximale investeringssteun van 7 procent in de ontwikkelingsgebieden toe te kennen, zonder moeilijkheden van de EG.

Door de beschikking van 22 juli 1982 besliste de EG dat de maximale expansiesteun van 20 procent van de investeringen moet gehandhaafd worden voor de Provincie Limburg, althans voor drie jaar, terwijl deze expansiehulp maar 15 procent mag bedragen voor het arrondissement Turnhout, zij het zonder beperking in de tijd.

Intussen vertegenwoordigt het aantal volledig werklozen in het arrondisse-

Dupré

ment Turnhout 25 procent van de tegen werkloosheid verzekerden, wat precies hetzelfde feit is als in de Provincie Limburg. Ook inzake werkgelegenheidsbehoeften is het Arrondissement Turnhout er even erg aan toe als de Provincie Limburg ; met een tekort aan 40.000 arbeidsplaatsen in eigen streek is de werkgelegenheidsbehoefte in het Arrondissement Turnhout het tweede hoogste in relatieve termen, het hoogst in absolute termen van alle Arrondissementen.

Tijdens de Kempische dag te Brussel, op 13 december 1984, georganiseerd door het Actiecomité Arrondissement Turnhout Noodgebied, verklaarde de Minister van Economische Zaken zich bereid de erkenning van het Arrondissement Turnhout als ontwikkelingsgewest van categorie 1 bij de EG te bepleiten. Deze verklaring bevestigde hij vóór enkele dagen te Mol.

Daar ook de Voorzitter van de Vlaamse Executieve zich tijdens de Kempische dag hiermee akkoord verklaarde, durf ik met aandrang vragen of hij hiervoor namens de Vlaamse Executieve binnen de kortst mogelijke tijd een dossier kan inleiden bij de nationale Minister van Economische Zaken, met het oog op het bepleiten van deze wijziging van categorie van ontwikkelingsgebied bij de EG.

De jongste jaren wordt de steun vanwege het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), namelijk 600 miljoen frank voor Vlaanderen, niet uitgeput. Daartegenover bestaan er nog veel behoeften in het Arrondissement Turnhout. Kan daarom door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve geen actie worden opgezet opdat het Arrondissement Turnhout, dat er verhoudingsgewijze even erg aan toe is, van dezelfde steun zou kunnen genieten als de Provincie Limburg ?

Kan deze actie om meer EFRO-steun voor het Arrondissement Turnhout geen betrekking hebben op de volgende drie gebieden :

— de inleiding en begeleiding van meer infrastructuurwerken van de lokale besturen zoals gemeentelijke we-

gen- en rioleringswerken, toeristische projecten, en dergelijke ;

— de indiening van een coherent geheel van maatregelen ter ondersteuning van KMO's, waarvan 50 procent van de overheidsuitgaven kunnen worden betoelaagd en zelfs 50 procent in de studies ;

— het opzetten van een geïntegreerde actie tot optimale combinatie van steun uit de verschillende EG-Fondsen — voornamelijk EFRO en Sociaal Fonds — zoals voor Limburg en de Westhoek is gestart, zo mogelijk ook met 3/4 tussenkomst van de EG in de studie van zulke actie.

Het Arrondissement Turnhout gunt de Provincie Limburg alle speciale steunmaatregelen. Het vraagt echter dat de Executieve evenveel voor het Arrondissement Turnhout zou willen doen, omdat zijn problemen, vooral inzake tewerkstelling, verhoudingsgewijze even groot zijn als in Limburg, waarmee het één sociaal-economisch geheel vormt.

Graag had ik een concreet antwoord op dit dringend verzoek. (**Applaus**)

De Voonitter : De heer Sleenckx heeft het woord.

De heer J. Sleenckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, inspelend op wat collega Dupré heeft gesteld, zou ik een concreet voorbeeld uit het Arrondissement Turnhout willen aanhalen, met name de staalgieterij Allard te Turnhout.

De wereldwijd gekende staalgieterij Allard — wereldwijd gekend omdat brieven komen uit bijvoorbeeld Taiwan, Koeweit, de Verenigde Staten, Italië, enzovoort, die bestellingen willen plaatsen bij Allard — is ongetwijfeld een bedrijf dat nog een grote toekomst voor zich heeft. Toch blijft de Vlaamse Executieve aarzelen om de tweede fase af te werken. Voor de vakbonden, de werknemers, de politieke wereld in de Kempen, de directie en voor mij is dat onbegrijpelijk

In zeer ondankbare omstandigheden, ik zou zelfs durven zeggen in 19de eeuwse arbeidsomstandigheden, gelukt het bedrijf erin zichzelf recht te houden me-

de door de gezamenlijke inzet — dat wens ik te beklemtonen — van de arbeiders, bedienden en directie, en dit niettegenstaande het bedrijf Allard de technische mogelijkheid niet heeft om bijvoorbeeld zand te recupereren, wat een extra kost vergt van om en bij 8 miljoen frank per jaar. Het niet beschikken over aangepaste ovens bijvoorbeeld betekent dat het energieverbruik relatief hoog is, wat met zich een meerkost van meer dan 3 miljoen frank per jaar meebrengt.

Thans beschikt het bedrijf over twee vestigingsplaatsen, wat vanzelfsprekend extra transport- en behandelingskosten betekent, wat een meeruitgave vertegenwoordigt van 3 à 4 miljoen frank per jaar. Alleen reeds op deze geciteerde posten zou gemakkelijk 15 miljoen frank per jaar kunnen worden bespaard, mits natuurlijk een aangepaste installatie. Kortom, met moderne installaties zou het bedrijf Allard ongetwijfeld een grote expansie kennen met alle gunstige gevolgen van dien op het vlak van tewerkstelling, wat in een regio als Turnhout toch heel wat betekent. Dit werd trouwens reeds door collega Dupré aangestipt. Ongeveer 25 procent van de tegen werkloosheid verzekerde bevolking kan in mijn regio geen job vinden, dus één op vier personen van de actieve bevolking blijft in de kou staan.

Mijnheer de Minister, ik zou daarbij ook een ander aspect willen belichten. Wanneer het bedrijf over moderne installaties beschikt dan betekent dit in ieder geval dat het winstgevend wordt, wat voor een bedrijf als Allard toch heel wat is.

Dat Allard enorme toekomstmogelijkheden heeft blijkt uit de talrijke aanvragen tot bestellingen die de firma krijgt maar niet kan uitvoeren wegens het groot gebrek aan productiecapaciteit. Een greep uit de tientallen voorbeelden is hier meer dan sprekend. Ten einde u ervan te overtuigen dat er dringend iets dient te gebeuren met de tweede fase zal ik slechts enkele sprekende voorbeelden aanhalen.

De firma De Liesbosch uit Nederland bijvoorbeeld vroeg om pomphuizen te gieten voor een tonnage van 12 à 17 ton. De vraag diende afgewezen om-

Sleecx

dat de bestellingstermijn niet kon worden nageleefd, dus omdat de produktiecapaciteit te klein is.

De firma I.H.C. Smit uit Nederland bestelde maaiers en onderdelen voor een tonnage van 12 à 15 ton. Deze bestelling kon niet worden aangenomen wegens een te kleine produktiecapaciteit. Het resultaat hiervan is dat de bestelling naar Duitsland is afgevoerd.

De firma Kihn Luxemburg bestelde 10.050 stukken. Deze bestelling diende gewoon te worden afgezegd.

De firma Kreber uit Nederland bestelde pomphuizen voor een tonnage van 12 ton. De bestelling moest worden afgewezen.

De firma Henricot is, zoals u weet, op het einde van 1984 gefailleerd. Dit betekent dat heel wat aanvragen voor bestellingen toekomen bij de firma Allard, onder meer voor onderdelen van spoorwegwagens, zoals koppelingen. Deze bestellingen kunnen evenmin worden uitgevoerd omdat Allard een te kleine produktiecapaciteit heeft.

Ik wens hierbij een opmerking te maken. Voor vervangingsstukken heeft ons land momenteel geen enkele leverancier. De cruciale vraag is hier, mijnheer de Minister, of wij deze markt zo maar laten liggen. Wanneer wij in vervangingsstukken zouden kunnen voorzien, wanneer wij dus de produktiecapaciteit zouden kunnen optrekken, dan betekent dit ongetwijfeld enerzijds een grotere winstmarge voor het bedrijf Allard en, anderzijds, een grotere tewerkstelling in de Kempen.

Trouwens, momenteel moeten aanvragen van Sidmar door Allard worden afgewezen.

Een laatste voorbeeld dat ik wil citeren betreft de firma FL Smidth uit Kopenhagen, een firma die installaties plaatst voor cementfabrieken over gans de wereld. Deze firma wenst geregeld bestellingen te plaatsen bij Allard maar zij dienen te worden afgewezen wegens capaciteitsgebrek. Vanzelfsprekend worden die bestellingen dan noodgedwongen door de

betrokken firma in Frankrijk of in Duitsland geplaatst.

Mijnheer de Minister, het liedje wordt stilaan eentonig. Allard dient voortdurend bestellingen af te zeggen omwille van het feit dat genoemd bedrijf geen voldoende produktiecapaciteit heeft.

En zo, mijnheer de Minister, zou ik gerust nog en heel poosje kunnen doorgaan, maar ik heb maar enkele voorbeelden willen citeren om u duidelijk te maken dat het bedrijf Allard grote toekomstperspectieven heeft.

Mijnheer de Minister, ik zou nog de volgende bedenking willen maken. Door de Vlaamse overheid worden heel wat inspanningen geleverd om hoogtechnologische bedrijvigheden te stimuleren, en terecht. Volgens mij gaat het geenszins op – om het „cru” te stellen – de meest ingewikkelde en gesofisticeerde computers te realiseren doch niet meer de mogelijkheid te hebben de sokkels waarop deze computers dienen geïnstalleerd te kunnen vervaardigen. Dient hier niet naar een juist evenwicht te worden gezocht ? Het kan toch niet dat men de meest gesofisticeerde machines kan maken maar aan de andere kant geen semi-ambachtelijke activiteit, zoals het gieten van pomphuizen raderen, sokkels, wisselstukken voor treinstellen, meer kan realiseren. Ik kan u garanderen, mijnheer de Minister, dat er naar deze produkten een enorme vraag is. Ik stel mij de vraag of wij niet een stuk evenwicht verliezen. Men gaat natuurlijk de hoogtechnologische produktie stimuleren maar vaak vergeet men daarbij dat semi-ambachtelijke activiteiten een evengrote noodzaak zijn. Ook vergeet men dat bijvoorbeeld België geen enkele leverancier meer heeft om in de staalgietery produkten voort te brengen waaraan onze nijverheid nood heeft. Allard krijgt heel wat bestellingen uit het buitenland gespeeld van produkten die elders niet kunnen worden gefabriceerd. Zij kunnen echter niet worden uitgevoerd omdat de produktiecapaciteit te klein is.

Mijnheer de Minister, ik hoop dat deze korte interventie u heeft overtuigd van de noodzaak dat dringend aan de tweede fase van Allard iets dient te ge-

beuren

Tot slot stel ik nog enkele concrete vragen in verband met de tweede fase van het bedrijf Allard.

Ten eerste, waarom wordt de beslis-sing van het Directiecomité en de Raad van Bestuur van de GIMV niet uitgevoerd ?

Ten tweede, waarom wordt het dossier Allard altijd gekoppeld aan de be-langen van de Boomse Metaalwer-ken ?

Ten derde, als het moet gekoppeld worden aan de situatie van Boomse Metaalwerken, waarom heeft men daar dan niets aan gedaan in het na-jaar 1983 ? Toen was de Boomse fail-liet. Allard was toen bezig met zijn nieuwe fabriek fase 1 te bouwen ; men wist dat fase 2 nog moest komen Toen heeft men aan Allard niets gevraagd of voorgesteld in verband met de gie-terij te Boom.

Ten vierde, na studies door GIMV, NIM, Streekeconomie, NMKN, Ge-nerale Bankmaatschappij, die alle de goedkeuring hebben gegeven, wordt nog een zesde studie gemaakt van een bedrijf dat niet in moeilijkheden verkeert – dat wens ik even te onderstre-pen – doch in feite in volle expansie wordt afgeremd door de afwachtende houding die u aanneemt. De werk-loosheid in de Kempen is zeer groot – ook de heer Dupré heeft daarop reeds allusie gemaakt – en Allard moet zeer veel internationaal en nationaal werk, dat wordt aangeboden, weigeren om-dat haar uitbreiding, met name de tweede fase, door de afwachtende houding van de Vlaamse Executieve geen doorgang kan vinden. Na een lange termijn van werkweigering zou dit wel eens nadelig kunnen zijn voor de toekomst van het bedrijf Allard. Volgens mij kan dat niet de bedoeling zijn van de Vlaamse Executieve, te meer omdat het **bedrijf Allard** over de mogelijkheid beschikt uit te breiden, wat ongetwijfeld een belangrijke re-percussie zal hebben op het vlak van de tewerkstelling.

Ten vijfde, waarom wordt de investe-ring bij Allard niet doorgevoerd wan-neer het over 135 personen gaat te-genover de 35 bij de Boomse **Metaal-**

Sleeckx

werken ? Wat is er hier fout gelopen ? Welke zijn de eventuele beloften ten overstaan van de Boomse, gedaan ten nadele van de firma Allard te Turnhout ?

Mijnheer de Minister, tot besluit druk ik de hoop uit dat u op mijn zeer concrete vragen een antwoord zal verspreken. Ik ben er mij van bewust dat u dit niet onmiddellijk voor de vuist weg kan doen maar hoop dan toch schriftelijk Het is in feite een bedrijf dat enorm kan bloeien, dat op het vlak van de tewerkstelling heelwat kan betekenen in een regio als de Kempen. Wij hopen dat door de Vlaamse Executieve daaraan vlug iets wordt gedaan.

Er zijn nu reeds 4 of 5 studies gebeurd en er is nu een zesde aan de gang.

De bevolking aldaar krijgt zo stilaan de indruk dat de zaak op de lange baan wordt geschoven. En dat, mijnheer de Minister, kan toch niet stroken met de waarheid, of vergis ik mij soms ?

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wil antwoorden op de drie punten door de heer Dupré aangehaald en daarna aan de heer Sleeckx inzake zijn vragen betreffende de gieterij en Allard. Ik volg dezelfde volgorde die door de heer Dupré werd gevolgd bij zijn uiteenzetting.

Het eerste punt betreft de conjunctuurpremie. Het lijkt mij goed even te herinneren aan het feit dat wij twee jaar geleden, op 28 juni 1983, ons akkoord hebben betuigd met een voorstel van de Minister van Economische Zaken om de conjunctuurpremie te integreren in de basissteun, om alzo tegemoet te komen aan de vraag van de Europese Commissie die erin bestond het stelsel af te schaffen na 31 december 1982. Er is een akkoord gegeven zowel door de Vlaamse als door de Waalse Executieve, maar de Ministerraad is gestuit op het verzet van de Brusselse Executieve. Zij vroeg de afschaffing van het evenredig registratierecht op de inbreng in vennootschap. Daarmee was de zaak geblok-

keerd. Ik heb ze herhaaldelijk in het Overlegcomité Regering-Executieven laten behandelen, met name op 27 maart 1984 en op 22 januari 1985. Wij zijn niet tot een oplossing gekomen. Bijgevolg is de zaak daar geblokkeerd. Gelukkig heeft de heer Dupré een wetsvoorstel ingediend tot herziening van de expansiewetten van 1970 en 1978. Dit wetsvoorstel werd door de Kamer quasi unaniem aangenomen en is naar de Senaat verzonden. Eigenaardig genoeg heeft de Senaat, op voorstel van de Regering, dit ontwerp nog niet goedgekeurd, omdat de Regering het VPR-systeem wil veranderen door het evenredig registratierecht te verminderen tot 0,5 procent. Dit is wat men noemt een Salomonsoordeel. Dit wil nog niet zeggen dat het goed is, want in feite werkt de Europese Commissie aan een richtlijn waarbij dit evenredig registratierecht wordt afgeschaft. Persoonlijk ben ik ook voorstander van de afschaffing, want dan valt meteen ook de vraag van Brussel. Trouwens, de vermindering van 1 naar een half procent is zeker niet van die aard dat daarmee de investeringen in het Brusselse sterk zullen worden ondersteund. Deze inbreng is alleen maar een belangrijke administratieve complicatie en is voor de Schatkist een zeer klein verlies aan inkomsten, dat niet opweegt tegen de administratieve rompslomp die daaruit voortvloeit, noch tegen de ontmoediging van de investeerders met eigen middelen. Dus wij dienen te wachten op wat de Senaat zal beslissen. Ik betreurt die gang van zaken ten zeerste, maar ik moet toegeven dat mijn inspanningen ter zake nog niet tot een resultaat hebben geleid.

Een tweede punt betreft de verheffing van het Arrondissement Turnhout tot een hogere categorie van ontwikkelingszone.

Op dit vlak hebben wij een beslissing genomen op 2 mei van dit jaar, wanneer wij aan de Europese Commissie voorstellen hebben gedaan met het oog op de erkenning van de ontwikkelingszones in Vlaanderen. Dit advies door de Executieve uitgebracht, steunt op voorafgaande werkzaamheden van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen. Wij hebben trouwens de voorstellen van

de GERV tot de onze genomen en in die zin een beslissing geformuleerd. Daar is opgenomen dat voor het Arrondissement Turnhout dezelfde steunhoogte moet worden toegestaan als aan de Provincie Limburg, gelet op het feit dat de toestand analoog is. Zowel de heer Dupré als de heer Sleeckx hebben dit hier geargumenteed. Ik ken deze argumentatie voldoende. In de bijlagen ons door de GERV overgemaakt wordt deze argumentatie gestaaft.

De Minister voor Economische Zaken heeft zich daarover ook uitgesproken in dezelfde zin als de beslissing van de Executieve. Aangezien het de Minister van Economische Zaken is die het dossier verder bij de Europese Gemeenschap formeel moet behartigen, twijfel ik er niet aan dat hijzelf op dit standpunt blijft.

Tussendoor wil ik evenwel verklaren dat wij bij de bespreking met de Europese Commissie betrokken zijn. Ik hoop dat zeer spoedig door de Europese Commissie een beslissing zal worden genomen in de lijnvanwat wij hebben voorgesteld. Bovendien zijn de voorstellen van de Vlaamse Executieve niet zo buitenissig. Ik zie niet in welke gegronde argumentatie de Commissie hiertegen zou kunnen inbrengen.

Punt drie gaat over de mogelijkheden bij EFRO voor het Arrondissement Turnhout.

Reeds herhaaldelijk heb ik op deze tribune gezegd dat wij op het stuk van de EFRO-tussenkomst een zeer actief beleid voeren. Dit geldt niet alleen voor het EFRO maar ook voor andere fondsen, zoals het Europees Sociaal Fonds en dergelijke.

Ik geef u cijfers voor het Arrondissement Turnhout. Dit actief beleid dat wij hebben gevoerd heeft ook geleid tot een toename van de aanvragen tot steun. Er werden 65 miljoen frank ingediend voor industriële projecten, ongeveer 150 miljoen frank voor infrastructuurwerken van de overheid en ongeveer 90 miljoen frank voor de opleidingscentra van de RVA in Turnhout en in de Provincie Limburg samen.

Geens

Ik heb hier niet de gesplitste cijfers omdat wij het dossier in zijn geheel hebben ingediend.

Ik zal ook een steunaanvraag indienen voor het bedrijvencentrum te Geel dat momenteel in oprichting is. U weet dat wij een systematische politiek voeren op het stuk van het tot stand komen van bedrijvencentra — politiek die trouwens succesrijk is en in bepaalde gevallen reeds tot realisaties heeft geleid — waarbij ik hoop dat het bedrijvencentrum in Geel zo spoedig mogelijk zal tot stand komen. Dat is een belangrijk initiatief ten voordele van de KMO. Wanneer dit dossier klaar is zal een steunaanvraag worden ingediend ten belope van 55 procent van het bedrag.

In de Provincie Limburg hebben wij een geïntegreerde actie op gang gebracht. De heer Dupré stelt voor iets analoog te doen voor het Arrondissement Turnhout. Ik kan er alleen maar volledig achter staan. Er zijn reeds voorbereidende gesprekken gevoerd tussen enerzijds de diensten van de EG en anderzijds mijn eigen Kabinet, met de bedoeling een dergelijke geïntegreerde actie op gang te brengen. Wat ik voor de Provincie Limburg heb gedaan kan ik meteen ook toezeggen aan het Arrondissement Turnhout, met name dat ik principieel bereid ben in deze kosten te participeren.

Ik kom nu aan het vierde punt, dit van de Gieterijen Allard te Turnhout.

Ik ken dat dossier zeer goed. Het mag wel gezegd worden dat daar een geslaagde reconversie werd doorgevoerd. Ik wil echter ook zeer duidelijk stellen dat de beslissing van de Executieve, waarbij een participatie in het bedrijf wordt genomen, een beslissing was die alleen betrekking had op de eerste fase. Er is nooit een engagement genomen voor de tweede fase.

Uit het feit dat er een eerste en een tweede fase is mag men niet afleiden dat de tweede fase noodzakelijk kerwijze volgt op de eerste. Dit zeg ik voor de duidelijkheid. Wij zijn ervan uitgegaan dat wij moesten afwachten wat de eerste fase als resultaten ging opleveren.

Een ander bedrijf dat in diezelfde sector werkzaam is, is de Nieuwe Booms Metaalwerken. Daarvan hebt u de historiek zelf geschetst. Voor dat bedrijf heeft de Executieve een vrij succesvolle reconversie mee in de hand gewerkt. Er is dus een probleem van synergie tussen twee bedrijven. Het is nogal duidelijk dat wij niet door overheidsoptreden ertoe komen een probleem op te lossen in één sub-gewest en een ander probleem te creëren in een ander sub-gewest. Er is daar een noodzakelijkheid van synergie voor de twee bedrijven, die van die aard is dat de beste oplossing wordt gekozen die desgevallend ook de twee bedrijven ten goede komt. Het lost niets op aan de ene kant een put te maken die men aan de andere kant moet vullen.

Ik heb aan het studie bureau Bekaert Stanwick gevraagd een onderzoek door te voeren naar de synergie en naar de wijze waarop binnen deze synergie het probleem van de twee bedrijven moet worden aangepakt. Ik wacht op de resultaten van dat onderzoek. Niemand kan mij het verwijt maken dat ik niet onmiddellijk op bepaalde voorstellen inga. Ik wens eerst te weten welk het resultaat is van deze studie vooraleer een beredeneerde beslissing kan worden voorgesteld en aan de Executieve kan worden voorgelegd.

U hebt een groot aantal gedetailleerde vragen gesteld, erbij voegend dat ik daarop niet onmiddellijk zou moeten antwoorden. Ik zal u dan ook schriftelijk voldoening geven. Ik denk nochtans dat het nu verstrekte antwoord reeds een antwoord is op de detailvragen. Gelet op het feit dat wij op het einde van de zitting zijn en anderzijds België ook nog over een postdienst beschikt, zal ik u het antwoord schriftelijk k overmaken.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op het stuk van de zorg voor de ontwikkelingszones in Vlaanderen hebben wij altijd twee duidelijke beleidslijnen aangehouden.

Ten eerste, wij onderwerpen ons aan de beslissingen van de Europese Commissie. Dat wil niet zeggen dat wij onze dossiers niet hardnekkig verdedigen. Maar eens dat er een beslissing is genomen gaan wij daar niet te-

gen in.

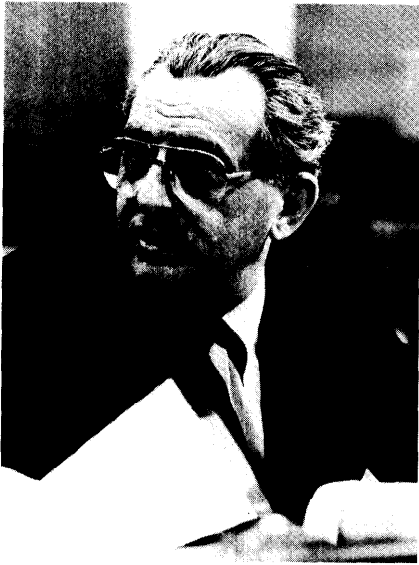
Ten tweede, binnen dit kader wordt duidelijk prioriteit gegeven aan initiatieven in de ontwikkelingszones.

Dat geldt enerzijds voor de toepassing van de expansiewetgeving en anderzijds ook voor een meer algemeen domein. Wanneer ik zie welke inspanningen op het stuk van de beroepsopleiding werden gedaan, precies naar de ontwikkelingszones toe, als ik daarnaast zie welke initiatieven werden genomen op het vlak van de openbare werken en van het welzijnswerk — al de collega's van de Executieve hebben opdracht gekregen bij het uitwerken van concrete projecten voorrang te geven aan de ontwikkelingszones — zijn de resultaten onbetwistbaar. Ik kan u de lijst bezorgen van de ontwikkeling van de werkloosheid in de verschillende Arrondissementen. De werkloosheid in Vlaanderen is tijdens de jongste twee jaren aan het verminderen. Ze vermindert sneller in de ontwikkelingszones dan elders. Ook dit is een voorbeeld van het succes van onze politiek. Iedereen zal ermee akkoord gaan dat het eindelijke doel moet zijn dat alle ontwikkelingszones in Vlaanderen kunnen verdwijnen. Dan zouden alle bedrijven mee in de algemene vaart zitten, maar voorlopig zijn wij althans niet zo ver. Dit is een reden temeer om met alle krachten ervoor te werken dat de achterstand van bepaalde gewesten ten opzichte van het algemeengemiddelde, ten opzichte van de normale groeiakansen, zou worden opgehaald. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Dupré heeft het woord.

De heer J. Dupré (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik hou eraan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve formeel te danken voor de positieve reactie die hij in verband met twee van mijn drie punten heeft geuit.

Ik was mij bewust van het feit dat punt 1 op dit ogenblik eigenlijk ressorteert onder de nationale Regering en het nationaal Parlement. Maar het heeft onrechtstreeks een weerslag op de regionale aanpak. De Vlaamse Executieve kan niet een regel toepassen die

Minister J. Buchmann (PVV), tot wie de interpellatie-T. Kelchtermans (CVP) over de problemen in de sector sociale huisvesting was gericht

niet de goedkeuring van de nationale Regering – wellicht naar aanleiding van de goedkeuring van mijn wetsvoorstel – en van het nationaal Parlement heeft weggedragen.

Ik ben blij omdat de Minister gunstig heeft gereageerd in de eerste plaats in verband met het optrekken van het ontwikkelingsgebied van het Arrondissement Turnhout van categorie 2 naar categorie 1 met de hoogste steunintensiteit. Ik hoop dat hij, langs zijn eigen kanalen, zowel als de Minister van Economische Zaken die dit dossier moet gaan bepleiten, er zal toe bijdragen om de EG ervan te overtuigen dit voorstel te aanvaarden.

Op de tweede plaats ben ik ook blij omdat hij werk wil maken van het beter gebruiken van de steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en het Sociaal Fonds en dat hij zelfs toezeggingen doet in verband met een geïntegreerd coherent plan voor de KMO's en een combinatie van verschillende soorten van steun uit de Europese fondsen.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik ben u ook dankbaar omdat u in de feiten de voorrang wil geven aan projecten voor de ontwikkelingsgebieden.

Indien het zo zou zijn dat deze conjunctuurpremie zou wegvallen en er zo weinig verschil zou blijven tussen steunintensiteit in ontwikkelingsgebieden en in andere gebieden, is het bijzonder belangrijk dat in het dagdageelkse beleid u de facto toch de voorrang zou geven aan projecten voor die gebieden, die structureel zo erg getroffen zijn.

Ik ben u bijzonder dankbaar voor de punten 2 en 3 waarop u zo positief hebt gereageerd.

De Voorzitter : De heer Sleecx heeft het woord.

De heer J. Sleecx: Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik wist natuurlijk dat u niet direct een concreet antwoord kon geven op alle vragen die ik heb gesteld. Ik ben dan ook blij dat u mij die antwoorden zult laten geworden. Ik zou toch nog een vraag willen stellen.

Wanneer denkt u dat die zesde studie zal klaar zijn? Men krijgt zo stilaan de indruk dat de ene studie volgt na de andere en dat het eigenlijk een gemeeneuvree is om de zaak maar uit te stellen en te blijven uitstellen.

Anderzijds denk ik ook, mijnheer de Minister, dat u ervan overtuigd bent dat Allard een bedrijf is dat nog toekomstmogelijkheden heeft. Het is een bedrijf dat heel wat bestellingen krijgt uit binnen- en buitenland. Wij mogen niet vervallen in het feit dat wij wel hoog technologische bedrijvigheden gaan ontwikkelen, maar anderzijds geen semi-ambachtelijkke activiteiten meer gaan uitoefenen. Zo zouden we stellen dat we wel in staat zijn een hoog gesofisticeerde machine te ontwikkelen, maar niet meer in staat zijn om bij voorbeeld de sokkel waarop die machine moet staan te realiseren. Dat is iets wat wij duidelijk moeten onder ogen houden. Ik vind dat we naar een evenwicht moeten zoeken. Het is op dit ogenblik zo dat er in België geen enkele leverancier meer is van semi-ambachtelijke activiteiten. Al die be-

stellingen gaan naar Duitsland of naar Frankrijk.

Vandaar dat ik hier een pleidooi heb gehouden voor de steun die dringend aan Allard moet gegeven worden, omdat het juist een bedrijf is dat nog over norme expansiemogelijkheden beschikt.

Mijnheer de Voorzitter, dat wenste ik nog eens uitdrukkelijk te verklaren.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Ik wens in drie punten te antwoorden.

Ten eerste, als ik niet overtuigd was van de toekomstmogelijkheden van Allard, had ik ook niet voorgesteld de eerste fase aan te pakken.

Ten tweede, het is een vals probleem hoog-technologische activiteiten tegen semi-ambachtelijkke activiteiten af te wegen.

De heer J. Sleecx : Ik sprak over het zoeken van een evenwicht.

Minister G. Geens : Ik vecht er al vier jaar tegen. Ook een gieterij met een klassieke produktie, moet in haar produktiemethodes en produktieproces, de nieuwe technologieën toepassen. De hele politiek van industriële vernieuwing, steunt niet alleen op nieuwe produkten, maar ook op nieuwe produktieprocessen.

Ten derde, het is evident dat deze studie zo snel mogelijk moet klaar zijn. Wanneer ik de opdracht tot een studie heb gegeven was het geenszins de bedoeling de zaak te vertragen, maar wel om beslissingen op een verantwoorde wijze te kunnen treffen. Anderzijds moet ik het studiebureau ook de nodige tijd geven om de studie ernstig te doen. Ook dit is een probleem van evenwicht en optimale combinatie van de objectieven en van de middelen.

De heer J. Sleecx : Wanneer bij voorbeeld koppelingen voor treinstellen niet meer bij ons kunnen gefabriceerd worden maar wel in het buitenland, moet er toch dringend iets gebeuren. Wij voeren een grote hoeveelheid werk uit, daar waar we het werk bij ons

Sleecx

zelf kunnen doen. Dat is eigenlijk het probleem.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Dames en heren, ik moet u vooreerst mededelen dat de SP-fractie voorstelt de heer Marcel Colla als plaatsvervangend lid van de Commissie Binnenlandse Aangelegenheden te vervangen door de heer De Baere.

Geen bezwaar ? **(Nee)**

Dan is aldus besloten.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Theo Kelchtermans tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting.

De heer Kelchtermans heeft het woord.

De heer T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, vooreerst wens ik mij te verontschuldigen omdat ik niet tijdig aanwezig was en het spurtje dat u, mijnheer de Minister, vanaf het Flageyplein tot hier hebt afgelegd, niet beloond wordt

door de aanwezigheid van mijn kant.

Mijnheer de Minister, ik wens nogmaals te handelen over een onderwerp waarop ik in het verleden reeds vaak de aandacht heb gevestigd.

De financiering van de sociale huisvestingssector is reeds jarenlang een heet hangijzer dat in handen van de beleidsverantwoordelijk ken steeds groeiender wordt. De investeringsmiddelen bedragen nu nog nauwelijks 41 procent van deze waarover men in 1981 kon beschikken, waardoor de druk op de sociale woningenmarkt alsmaar prangender is geworden.

Niemand twijfelt eraan dat het sociale impact van het huisvestingsbeleid dient veilig gesteld te worden voor de toekomst, maar anderzijds is het in de huidige sociaal-economische context een conditio sine qua non dat de financiële gevolgen van dit beleid voor de gewestbegroting binnen de perken van het draagbare dienengehouden te worden

De verwachtingen waren dan ook hoog gespannen toen de Gemeenschapsminister van Huisvesting in mei 1984 een — zoals het toen werd geformuleerd — „alternatieve formule voor het ter beschikking stellen van sociale woningen” voorstelde, waarbij de zogenaamde „institutionele beleggers” als een deus-ex-machina in de sociale huisvesting werden geïntroduceerd. Dit ontwerp werd in sommige kringen bestempeld als „het ei van Columbus”. Maar de ontuchtering bleef niet lang uit.

Bij de bespreking van de begroting in januari heb ik er steeds allusie op gemaakt dat een aantal ingewijden zich meer en meer vragen gaan stellen over de versheid van dit eitje. Immers, meer dan 1 jaar na de ophefmakende voorstelling van dit alternatieve financieringssysteem is men nog steeds blijven steken in het besluitvormingsproces, alhoewel de Minister mij in antwoord op interpellaties en parlementaire vragen meermaals verzekerd heeft dat het systeem „binnen zeer afzienbare tijd” operationeel zou worden. Blijkbaar hanteert hij andere tijdsnoties. Vijf maanden geleden stelde hij in de Vlaamse Raad dat het typecontract zo goed als rond was. Op

dat ogenblik werd algemeen aangenomen — en de verklaringen van de Minister her en der te velde lieten dit ook veronderstellen — dat de eerste projecten tijdens het voorjaar nog van start zouden kunnen gaan. Maar niets bleek minder waar.

Bovendien werd de verwarring nog vergroot door het feit dat de verklaringen van de Minister te lande, onder andere op congressen van bouwfederaties, tijdens bijeenkomsten met NMH-verantwoordelijk ken, vaak fundamenteel afweken van of belangrijke aanvullingen betekenden bij zijn toelichting in de Commissie.

Deze Commissie, onder het voorzitterschap van de heer Vanvelthoven is reeds geruime tijd in gebreke gebleven en er werd geen enkele vergadering meer samengeroepen. Dit mag wel eens worden onderstreept.

Deze gang van zaken roept toch een aantal vragen op, waarop ik van de Minister gaarne accurate antwoorden zou verkrijgen.

— Welke is de preciese stand van zaken in het dossier „institutionele beleggers” ? Welke concrete problemen stellen er zich thans voor ?

— Welke belangrijke aanvullingen of wijzigingen werden er op aangebracht ten opzichte van zijn toelichting voor de Commissie ?

— Is het typecontract nu definitief afgerond en welke zijn de voornaamste krachtlijnen ervan ?

— Wanneer mogen de eerste concrete realisaties verwacht worden, op welke schaal en waar ?

— Welke zal hiervan gedurende dit jaar nog de weerslag zijn op het aantal door de NMH aangeboden woningen ?

— Mag men hieruit concluderen dat de financiële problemen van de NMH in grote mate opgelost zijn ?

Een ander probleem dat steeds prangender wordt, zijn de lange wachttijden voor sociale leningen. Door haar stimuleringsmaatregelen ter aanwakering van de bouwactiviteiten is de Regering er inderdaad in geslaagd

Kelchtermans

meer mensen er toe aan te zetten een eigen woning te bouwen, te verbouwen of te verwerven. Het aantal aanvragen voor sociale leningen bij de NLM en het Woningfonds is de laatste twee jaren aanzienlijk gestegen. Dit wordt mij van diverse zijden bevestigd door beleidsverantwoordelijken van deze sociale-kredietverstrekkers.

Het probleem is dat het aanbod de vraag niet meer kan voldoen, met ellentlange wachttermijnen als gevolg. Heeft een stimuleringsbeleid wel zin wanneer de nodige financiële middelen om de gestegen vraag in daadwerkelijke werkgelegenheidsbevorderende bouwprojecten om te zetten ontbreken? Hoeveel kandidaat-ontleners waren er per provincie op 1 januari 1985 ingeschreven bij de Nationale Landmaatschappij en het Woningfonds, waarvoor geen kredieten voorhanden waren? Welke bedragen vertegenwoordigen deze aanvragen?

Mijnheer de Minister, in het begin van dit jaar werd de rentevoet van het Woningfonds opgetrokken. Ter compensatie kreeg het Woningfonds hiervoor 375 miljoen frank bijkomende middelen. Onlangs werd ook de rentevoet van de Nationale Landmaatschappij drastisch opgetrokken, met name van 6,5 naar 8 procent, weliswaar voor een aantal gevallen proportioneel, wat ten eerste is toe te juichen. Wat zal het effect zijn van deze verhogingen van de rentevoeten op de gewraakte lange wachttermijnen? Bestaat niet het risico dat juist de gezinnen waarvoor de sociale leningen in essentie waren bestemd, alhoewel enigszins getemperd door de modulatie van de intrestvoet, door de verhoging ervan als eerstenzullenafhaken? De mensulatie wordt hier immers aanzienlijk verhoogd, ongeveer met 2.000 frank per maand, voor het maximale leningsbedrag. Schieten de sociale kredietverstrekkers op dat ogenblik hun eigen doelstelling, namelijk de sociale selectiviteit die ook in hun vaandel is ingeschreven, niet voorbij?

Tijdens de laatste weken doet ook het gerucht hardnekkig de ronde als zou

de Minister hebben beslist of zinnens zijn geen geld meer ter beschikking te stellen voor infrastructuur, weliswaar in niet uitgeruste verkavelingen van de sociale bouwmaatschappijen. Voorrang zou worden verleend aan bouwprojecten in uitgeruste verkavelingen. In het raam van de beperkte budgettaire middelen lijkt een dergelijke maatregel op het eerste gezicht wel verantwoord, zeker wanneer de aldus uitgespaarde middelen zouden worden besteed om de lange wachtlijsten voor sociale leningen te drukken. Alleen maak ik mij de bedenking dat een lineaire toepassing van een dergelijke maatregel zou kunnen resulteren in bouwprojecten op plaatsen waar de vraag verzadigd is en waar bijgevolg de investering overbodig wordt. Gedwongen door de budgettaire restricties hebben de sociale bouwmaatschappijen de laatste jaren een weloverwogen verwervingsbeleid gevoerd. Enkel gronden waarvoor op korte termijn een reële vraag bestond werden ter goedkeuring aan de respectievelijke Raden van Beheer voorgelegd. Zal door een dergelijke maatregel het toch al beperkte sociale woningaanbod niet nog verder worden ingekrompen of precies daar gerealiseerd worden waar er minder behoefte aan is? Welke bestemming zal er worden gegeven aan de aldus vrijgekomen financiële middelen? Op welke wijze zullen de erkende vennootschappen, die door een dergelijke maatregel hun gehele bouwprogramma voor 1985 of zelfs 1986 gehalveerd of zelfs tot nul gereduceerd zullen zien, gecompenseerd worden? De recente huurverhogingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvestingwoningen zijn bij vele huurders op gemengde gevoelens onthaald. Nochtans wens ik dit niet onverdeeld negatief te beoordelen, integendeel. Een aantal zaken waren uit sociaal opzicht terdege gerechtvaardigd. Het financieel voordeel van de sociale huurwoningen is voor een aantal huurders vervallen aangezien het door hen thans verschuldigde huurgeld praktisch op hetzelfde niveau ligt als voor een gelijkwaardige woning in de privé-sector, wat waarschijnlijk de bedoeling was. Derhalve mocht worden verwacht dat een aantal huurders met een hoger dan bescheiden inkomen hun huur

would opzeggen en aldus de druk op de wachtlijsten zou afnemen. Graag vernam ik dus of en in welke mate dit is gebeurd? Anderzijds werd ook verwacht dat de eigendomsverwerving van de NMH-woningen zou stijgen. Is deze verwachting ingelost en zo ja in welke mate?

Mijnheer de Minister, graag wenste ik u een aantal directe vragen te stellen in verband met de woningbouw en -situatie in Limburg. Bij vorige gelegenheden heb ik reeds meermaals aan de hand van statistische gegevens aangevoerd dat de Limburgse situatie bijzonder problematisch is omwille van de aparte demografische evolutie en nog steeds belangrijke gezinsaan-groei, de praktisch onbestaande leegstand, de proportioneel hogere inwoning, het gemiddeld lager inkomstenniveau en de hoge werkloosheidsgraad. Ik ga daarop niet terugkomen omdat ik ervan overtuigd ben dat u daarvan op de hoogte is. Het blijft nochtans een feit dat de motivatie om een eigen woning te verwerven in deze provincie enorm hoog blijft. Het woningtekort wordt zelfs jaar na jaar schrijnender, hetgeen deze motivatie nog in bijkomende mate stimuleert. De wachtlijsten voor NMH-woningen en NLM-leningen zijn ellentlang en groeien nog constant aan. De NLM-woningen verkopen als warme broodjes, enkele uitzonderingen niet te na gesproken, waarbij de oorzaak eerder dient gezocht in het beleid van de plaatselijke afgevaardigden of raden van beheer die deze mogelijkheden tot promotie onderschatten. Het aantal gerealiseerde nieuwbouwen bedroeg gedurende de laatste jaren nog niet de helft van het door de GOM voor de periode 1981-1985 vooropgestelde behoeftenniveau.

Derhalve wil ik de Minister vragen vooral via de sociale huisvestingsmaatschappij en een bijzondere inspanning te willen leveren om de nood in Limburg te lenigen. Meer concreet zou ik van hem willen vernemen hoeveel woningen respectievelijk de NMH en de NLM in 1985 in deze Provincie zullen realiseren en welk aandeel dit ten opzichte van gans Vlaanderen vertegenwoordigt. Zo ook zou ik willen vernemen hoeveel lenin-

Kelchtermans

gen er in 1984 door de NLM en het Woningfonds in Limburg werden toegestaan en welke de vooruitzichten voor 1985 zijn, ook deze cijfers gerelateerd naar gans Vlaanderen toe.

Mijnheer de Minister, mocht u mij op al deze vragen een antwoord kunnen verstrekken, dan onthoud ik mij van een laatste vraag die mij werd aangebracht door personen die zeer bekommerd zijn over de kredietmaatschappijen, een vraag die ik u schriftelijk zal voorleggen hopend ook daarop een gefundeerd antwoord te krijgen. (**Applaus**)

De Voorzitter : Minister Buchmann heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de heer Kelchtermans heeft met zijn interpellatie ongeveer een volledige schets gegeven van de problematiek van de sociale huisvesting in Vlaanderen.

De vragen die gesteld werden in verband met de alternatieve financiering van sociale woningen kan ik als volgt beantwoorden.

De preciese evolutie en stand van zaken in dit dossier is als volgt :

– Op dertig maart 1984 werd het ontwerp van decreet houdende wijziging van de Huisvestingscode voorgelegd aan de Vlaamse Executieve ter bespreking. De Vlaamse Raad keurde op 30 oktober 1984 het ontwerp-decreet goed.

– Sinds november 1984 tot maart 1985 heb ik in samenspraak met de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ten gronde de juridische aspecten van het dossier bestudeerd om een typecontract op te stellen dat ik uitvoerig in de Commissie heb uitgelegd in de loop van de maand april van dit jaar. Dienaangaande hadden wij een bespreking, zonder officieel verslag evenwel, aangezien ze zuiver informeel was.

De concrete problemen die zich thans stellen houden verband met de contractuele voorwaarden Zoals u wel-

licht weet hebben we op dit ogenblik het voordeel van in een situatie te verkeren met een dalende trend qua rente en zou om het even welke beslissing die wij enkele maanden geleden eventueel zouden hebben getroffen te duur zijn uitgevallen. Wij onderhandelen nog steeds met verscheidene kandidaat-beleggers, die ons verschillende financieringsvormen voorstellen, weliswaar alle in het raam van wat de huisvestingscode ons toelaat.

Op uw vraag inzake het typecontract kan ik antwoorden dat dit in feite een voorbeeld was en dus vatbaar voor wijzigingen, voor zover wij binnen het raam van het decreet blijven. Wij zullen allicht met verschillende vormen van financiering trachten te starten. Wij hebben steeds voorgehouden dat wij ons in 1985 tot een aantal pilootprojecten zouden beperken omdat wij menen dat dit de enige goede oplossing is, vermits wij zullen moeten uitmaken wat het meest voordelig zal zijn op korte, lange en halflange termijn.

Geachte collega's, u zal zeker begrijpen dat, zoals ik steeds heb voorgehouden, wij dit jaar uitsluitend zullen kunnen aanbesteden en eventueel hier of daar een eerste steen leggen maar dat wij zeker **en vast** geen woningen op de markt zullen aanbieden. De **afwerking** zal pas over een tweetal jaar kunnen worden gerealiseerd.

Het pluriforme en innoverende karakter van deze nieuwe financieringsmethode en de permanente inspraak van de Vlaamse Executieve immers, naast de wettelijke vereisten van de procedure van aanwijzing van beleggers en deze van de daaropvolgende uitvoeringstermijnen, verklaren de tijdslopende voorbereidende werken.

De voorgestelde alternatieve financieringsmethode zal op termijn leiden tot een verbetering van de toekomstige financiële situatie van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. U begrijpt dat de bestaande lasten van het verleden uiteraard nog een zware opgave zullen blijven voor de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Zo lang we daarvoor geen adequate oplossing hebben gevonden zullen

wij altijd met dat probleem worden geconfronteerd.

U heeft vervolgens gesproken over de ellenlange wachtlijsten die nog steeds zouden aangroeien. Uw vraag daarbij is of een stimuleringsbeleid wel zin heeft daar de financiële middelen toch ontbreken.

Ik wil er u op wijzen dat het stimuleringsbeleid juist gevoerd werd door middel van een verhoging van de beschikbaar gestelde financiële middelen om de wachtermijnen niet te verlengen.

Concreet werd in de begroting 1985 oorspronkelijk voor de NLM 2.590 miljoen frank voorzien. De begroting werd gestemd voor een bedrag van 2.860 miljoen frank, wat 270 miljoen frank meer is. Ten slotte werd er 395 miljoen frank bij komend ter beschikking gesteld via een verhoging van de intrestvoet om de begrotingslast gelijkblijvend te houden. Dit betekent dat in vergelijking met de oorspronkelijke voorstellen de NLM 665 miljoen meer ter beschikking heeft, 665 miljoen frank die meer dan 400 bijkomende leningen zal mogelijk maken, hoofdzakelijk nieuwbouwleningen. Wanneer u daarbij de saneringsleningen neemt, verhoogt dit aantal.

U heeft om de gegevens nopens het Woningfonds niet gevraagd maar toch wil ik ze u geven want men moet een globaal overzicht hebben over de huisvestingssector.

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen had initieel recht op 2.660 miljoen frank Haar begroting werd gebracht op 2.960 miljoen frank Daarbij werd, via een herschikking van haar tussenkomst in de budgettaire last, een bij komend bedrag van 395 miljoen frank toegekend, zodat haar middelen thans 3.355 miljoen frank bedragen. Dit is 695 miljoen frank meer dan oorspronkelijk voorzien, wat betekent dat opnieuw ongeveer 400 dossiers meer kunnen afgehandeld worden.

De heer T. Kelchtermans : Ik heb de situatie van het Woningfonds wel degelijk gewraakt in een afzonderlijke alinea, waarop ik een correct antwoord

Kelchtermans

verwacht.

- *Mevrouw G. Devos, Eerste Onder-voorzitter, treedt als Voonitter op.*

Minister J. Buchmann : Ik zal daar rekening mee houden.

Bovendien wens ik erop te wijzen dat de Vlaamse Executieve besliste het investeringsprogramma vrij te geven voor 85 procent. Op mijn voorstel werden echter de investeringsprogramma's voor het Woningfonds en voor de NLM voor de totaliteit vrijgegeven (100 procent), dit naar aanleiding van de ontstane „verhitting”, de grotere bouwvraag wegens de BTW-verhoging die op 1 januari 1986 zou plaatsgrijpen. Wij zullen nu alle dossiers voor 1985 in een versneld tempo kunnen afwerken.

Het antwoord op de vraag van het geachte lid of stimuleringsmaatregelen zin hebben gezien de beperkte financiële middelen zou minder positief geweest zijn indien deze stimuli slechts op middellange of lange termijn effect ressorteerden. Ik meen te hebben kunnen aanduiden dat de door mij voorgestelde en door de Vlaamse Raad, respectievelijk de Vlaamse Executieve aangenomen stimuli een onmiddellijk effect hebben. Onmiddellijk kan voldaan worden aan ongeveer 800 bij komende individuele leningsaanvragen.

Zoals hoger vermeld krijgt de NLM 395 miljoen bij komende middelen meer, weliswaar met een verhoging van de rente die de sociale lener moet betalen maar, zoals uzelf heeft gezegd, wordt deze rente gemoduleerd, met het gevolg dat uitsluitend de hogere inkomens *méér* moeten betalen. Men zal dus niet met het probleem worden geconfronteerd dat de hogere inkomens zouden worden bevoordeeld want de lagere inkomens behouden de rentevoet van voordien. Met deze nieuwe maatregel zal dit jaar nog kunnen worden voldaan aan de leningsaanvraag van een behoorlijk aantal gezinnen.

Inzake infrastructuur kan ik het geachte lid mededelen dat de sociale bouwmaatschappij en over ongeveer 4.000 uitgeruste niet-verkochte kavels

beschikken.

Daarenboven zijn nog een 2000-tal uitgeruste niet-verkochte kavels ter beschikking van de verschillende intercommunales. Gelet op deze bestaande reserves heb ik de sociale bouwmaatschappij en verzocht bij voorrang die projecten te realiseren waar een grote behoefte aan sociale woningen bestaat en waar de infrastructuur aanwezig is.

De voor infrastructuurwerken beschikbare financiële middelen worden prioritair aangewend voor de uitrusting van de gronden van de sociale bouwmaatschappij en voor die projecten waar de behoefte aan sociale woningen groot is maar waar geen uitgeruste verkavelingen aanwezig zijn.

Ten einde de beschikbare middelen optimaal te gebruiken heb ik voorzien in een efficiënte coördinatie van de infrastructuurwerken met de woningbouwwerken. Zodoende wordt enerzijds vermeden dat woningen leeg staan ingevolge het ontbreken van infrastructuurwerken, anderzijds wordt voorkomen dat infrastructuurwerken aangelegd wordt daar waar nog geen woningen gebouwd worden.

In tweede instantie wordt het budget voor infrastructuurwerken aangewend voor de afwerking van de omgeving van reeds gebouwde sociale woonwijken.

Op deze wijze wordt een zo ruim mogelijk aanbod van sociale woningen bekomen daar waar de behoefte aan dergelijke woningen het grootst is.

Hierbij wens ik het geachte lid eveneens te doen opmerken dat naast de nieuwbouwprojecten door de sociale woningbouwmaatschappijen belangrijke inspanningen geleverd worden inzake krotbestrijding en verbetering en/of sanering van het bestaande patrimonium zodat kan gesteld worden dat het aanbod aan sociale woningen niet alleen kwantitatief maar zeker kwalitatief op een hoger peil wordt gebracht.

Tot besluit wens ik te antwoorden op de diverse concrete vragen die u in de loop van uw interpellatie stelde.

Inzake de kandidaat-ontleners inge-

schreven per Provincie op 1 januari 1985 kan ik voor de NLM volgende gegevens verstrekken.

Antwerpen : 533 aanvragen ; Vlaams Brabant : 510 aanvragen ; Limburg : 645 aanvragen ; Oost-Vlaanderen : 557 aanvragen ; West-Vlaanderen : 622 aanvragen.

Dit geeft een totaal van 2.867 aanvragen voor een globaal bedrag van 5.303 miljoen frank

Ook voor mij is het niet duidelijk waar de wachttijden van zeven jaar vandaan komen. Ook ik heb dit langs de kraan vernomen. Lineair beschouwd zouden de wachttijden gemiddeld 2 à 3 jaar belopen. Gezien de verhoging van de middelen die wij nu konden toepassen zal die wachttijd nog iets korter worden.

Voor het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen waren er op 1 januari 1985 468 leningen klaar voor vereffening waarvoor er een gebrek aan kredieten was ten belope van 834,7 miljoen frank.

Dit spruikte voort uit het feit dat het investeringsprogramma 1984 niet volledig mocht worden vastgelegd. Zodoende werden er 468 dossiers niet afgewerkt die in 1984 normaal dienden te worden afgewerkt. Een statistische opdeling per Provincie werd niet gemaakt door het Woningfonds.

Zodra wij over deze gegevens beschikken zullen wij u die graag schriftelijk overmaken.

In 1984 werden door de NLM 750 nieuwbouwleningen toegestaan voor een totaal bedrag van 1.294 miljoen frank ; hiervan werden 154 leningen voor een totaal bedrag van 252,8 miljoen frank toegestaan in de Provincie Limburg. Inzake krotbestrijding werden nog eens 464 leningen toegestaan voor een totaal bedrag van 713 miljoen frank waarvan 99 leningen in de Provincie Limburg voor een bedrag van 143,3 miljoen frank.

Voor 1985 voorziet de NLM 837 nieuwbouwleningen voor een totaal bedrag van 1.464,7 miljoen frank. Hiervanzijn 170 leningen ten bedrage van 298,2 miljoen frank voorzien in de Provincie Limburg. Inzake krotbe-

Buchmann

strijding worden 410 leningen voorzien voor een totaal bedrag van 627,7 miljoen frank. Een splitsing per Provincie werd niet opgemaakt door NLM.

Gedurende de eerste vijf maanden van dit jaar werden reeds 167 leningsaanvragen ingediend in de Provincie Limburg voor dezelfde periode in 1983 en 1984 werden respectievelijk 154 en 218 aanvragen ingediend.

Inzake het bouwen van sociale woningen voorziet de NLM in het bouwen van 441 kleine landeigendommen voor 970,2 miljoen frank; hiervan worden 97 kleine landeigendommen gebouwd in de Provincie Limburg ten bedrage van 213,4 miljoen frank.

In 1985 zal de NMH 1,2 miljard frank besteden aan de bouw van 528 sociale woningen waarvan 119 woningen in de Provincie Limburg en aan de uitvoering van zware renovatiewerken aan 273 woningen van de erkende vennootschappen waarvan 59 woningen in de Provincie Limburg.

Daarenboven zal de NMH de overige 800 miljoen frank in hoofdzaak besteden aan de verbetering van het bestaande patrimonium en aan de voltooiing van de in opbouw zijnde woningen. Een nadere provinciale uitsplitsing is niet beschikbaar.

Hoewel statistische gegevens steeds in hun sociale context moeten worden geplaatst en voorzichtig dienen te worden geïnterpreteerd.

Trouwens heb ik ook gemeend geen percentages te moeten citeren omdat men daarmee alles kan bewijzen naargelang men ze van de ene of de andere zijde benadert — wil ik er toch op wijzen dat de Provincie Limburg, in **vergelijking** met het aantal inwoners, helemaal niet benadeeld werd, zelfs eerder wordt bevoordeligd.

Het geachte lid stelde eveneens de vraag welk het effect was van de recente huurverhogingen van de **NMH**-woningen op de **wachtlijsten** en op de eigendomsverwerving voor zulke woningen. De NMH beschikt niet over deze cijfers en heeft haar erkende **vennootschappen** om inlichtingen **ge-**

vraagd.

Tevens meen ik dat de periode van zes maanden te kort is om nu al een behoorlijk inzicht te hebben over deze problematiek. Zodra wij in het bezit zijn van deze gegevens zullen wij u hiervan schriftelijk op de hoogte brengen. **(Applaus)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische reconversie van de Rupelstreek

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Groot tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische reconversie van de Rupelstreek.

De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is in de Vlaamse Raad de gewoonte geworden dat de vertegenwoordigers van de verschillende probleemgebieden hier op de tribune hun nood komen klagen betreffende hun regionale problemen.

Deze interpellaties, zoals er ook vandaag enkele aan de agenda staan, worden dan gevolgd door een beleefd antwoord van de Minister, en het incident is gesloten. Soms heeft de interpellant geluk, en met hem zijn streek, indien aan het opgeworpen probleem door de Minister een oplossing wordt gegeven.

Ofschoon ik beseft dat de problematiek van de Rupelstreek niet met een vingerknip kan worden opgelost, hoop ik dat de Minister, ook na deze

interpellatie, even over de Rupelstreek zal nadenken. Het ligt niet in mijn bedoeling nieuwe elementen aan te brengen; iedereen zal er wel van overtuigd zijn dat de Rupelstreek een probleemgebied is, maar dan wel een probleemgebied met belangrijke troeven voor reconversie indien men deze streek werkelijk een helpende hand wil reiken en niet met een kluitje in het riet wil blijven sturen.

Reeds vele jaren wordt de Rupelstreek in studies of documenten betreffende streekeconomie als noodgebied voorgesteld. Ook de Vlaamse Executieve heeft zich reeds jaren geleden, op papier, in deze zin uitgesproken.

Eerlijkheidshalve moet wel worden vermeld dat de Europese Commissie ten opzichte van deze regio steeds een negatieve houding heeft aangenomen, wanneer het ging om haar een statuut van ontwikkelingszone toe te kennen. Daar de Rupelstreek geen statuut van ontwikkelingszone heeft, kunnen ook de expansiewetten niet worden toegepast. Daar de Rupelstreek geen statuut van ontwikkelingszone heeft, kon ook geen statuut van T-zone of wat ervan overbleef na de censuur van de Europese Commissie, worden toegekend.

Iedereen is zich wel bewust van de ernst van de toestand in de Rupelstreek, maar al de parameters betreffende de industriële teloorgang van deze eens zo bloeiende streek betreffende de emigratie, betreffende de veroudering van de bevolking, vervallen in het niet omdat de streek deel uitmaakt van het arrondissement Antwerpen. Er mogen, om het zo te zeggen, geen geneesmiddelen worden toegediend om een lidmaat te genezen, omdat de rest van het lichaam nog gezond is.

Ook mag hier nog wel eens worden gewezen op het feit dat, wat de erkenning van de ontwikkelingszones betreft, de Europese Commissie andere maten en gewichten gebruikte naargelang het om Vlaanderen of Wallonië ging. Hopelijk komt daarin nu beterschap.

Zoals de Vlaamse Executieve trouwens zelf in één van haar documenten aanhaalt, wordt de Rupelstreek niet

De Groot

als ontwikkelingszone erkend omdat zij nog geen 20 km van Antwerpen is verwijderd, maar heeft men anderzijds wel de gemeenten ten zuiden van Namen als ontwikkelingszone aangenomen, ofschoon het daar om een gelijkaardige situatie gaat.

Hoe dan ook wordt het stilaan tijd dat men in concreto iets begint te doen aan de industriële reconversie van deze streek.

Alles gaat er toch zo moeilijk. Wel kwam een tijd geleden Minister Akkermans een aantal boompjes planten, maar de door zijn Kabinet beloofde studie betreffende de bouwrijpheid van de aangespoten putten is waarschijnlijk in de onderste lade getuimeld. Men kan echter de mensen geen zand in de ogen blijven strooien met vergaderingen, plannen en hopen papier. Op een bepaald ogenblik moeten resultaten worden gepresenteerd.

Zo ook wat het onderwerp van mijn interpellatie, de economische reconversie van de Rupelstreek betreft.

Nochtans hadden wij enkele jaren geleden een gewettigde hoop kunnen koesteren. Na het werkbezoek van het Staatshoofd, einde 1981, bleken alle Ministers te zijn wakker geschoten en in het document van 22 januari 1982 van de Vlaamse Executieve, lezen wij het volgende : „Gelet op het specifiek karakter van de problematiek van de Rupelstreek, wordt bij de Commissie aangedrongen om een aangepast programma van het quota-vrij gedeelte van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling te willen aanvaarden.”

We staan nu meer dan drie jaar verder en men kan ons dan ook niet verwijten ongeduldig te zijn indien we nu naar de stand van zaken vragen.

Het zou immers onverantwoord zijn indien moest blijken dat van de door de Europese Gemeenschap geboden mogelijkheden voor regionale ontwikkeling geen gebruik zou zijn gemaakt. Anderzijds is het ook interessant te weten wanneer welk programma bij de Europese Commissie werd ingediend en wat het gevolg is dat eraan werd gegeven.

Om deze interpellatie te besluiten, willen we u, mijnheer de Minister, volgende vragen stellen.

Ten eerste, beschouwt de Vlaamse Executieve de Rupelstreek nog steeds als een noodgebied ?

Ten tweede, werden, zoals in het document van 1982 vooropgesteld, projecten ingediend in het kader van het quota-vrij gedeelte van het EFRO ? Welk gevolg werd eraangegeven? Zo niet, werden door de Vlaamse Executieve andere projecten uitgewerkt om de reconversie van de Rupelstreek te bevorderen ? **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mevrouw de Voorzitter, geachte vergadering, voor een aantal algemene beschouwingen door de heer De Groot ontwikkeld, kan ik verwijzen naar mijn antwoord aan collega Dupré in verband met de problematiek van de ontwikkelingsgewesten in het algemeen.

Op de eerste vraag van de heer De Groot, met name of de Vlaamse Executieve de Rupelstreek nog steeds als noodgebied beschouwt, kan ik bevestigend antwoorden en ik zal u hiervan het bewijs leveren.

Op 2 mei 1985 heeft de Vlaamse Executieve een beslissing genomen betreffende de ontwikkelingszones in Vlaanderen, omdat wij ten laatste op 21 juli aanstaande vanwege de EEG normaliter een beslissing moeten krijgen in verband met de toekomst van de ontwikkelingszones in Vlaanderen. Wij hebben als eis geponeerd dat ook de Rupelstreek als ontwikkelingszone zou worden erkend.

U zegt zelf dat de Europese Commissie steeds weigerachtig is geweest tegenover een dergelijke vraag, omdat men inderdaad op dit gebied verwijst naar de invloed van de industriële agglomeratie Antwerpen en men in Europese context niet de noodzakelijkheid erkent om van de Rupelstreek een ontwikkelingszone te maken. Zoals gezegd, hebben wij altijd deze eis gesteld en de gedragslijn die wij in verband met de Rupelstreek volgen is niet afgebroken, wel integendeel, de

ze gedragslijn wordt verder aangehouden.

Onder meer op 20 juli 1983 hebben wij bij de Europese Commissie de inplanting van een T-zone in dit gebied bepleit. Onze argumentatie is echter afgewezen, niet op grond van de argumentatie maar van het feit dat T-zones zich in ontwikkelingszones moeten bevinden.

Einde 1983 hebben wij aan de Minister van Economische Zaken gevraagd bij de Europese Commissie het dossier van de Rupelstreek in te leiden en te bepleiten. Andermaal was het resultaat negatief.

Thans is er een nieuw element in dit dossier. Inderdaad, binnen afzienbare tijd moet een nieuwe beslissing betreffende ontwikkelingszones in Vlaanderen worden getroffen. Wij hebben het dossier-Rupelstreek ingediend op basis van een advies verstrekt door de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen. Wij gaan ervan uit dat ook de Minister van Economische Zaken zich tot het uiterste zal inspannen om dit statuut te bepleiten.

Uw tweede vraag betreft projecten, en indien er geen projecten bij de EFRO werden ingediend, wat de Vlaamse Executieve in dit verband heeft gedaan. Welnu, in tegenstelling met wat u beweert, hebben wij wel een aantal zaken gedaan. Er werden geen EFRO-projecten ingediend om reden dat EFRO-projecten binnen ontwikkelingszones moeten zijn gesitueerd. Wij hebben wel een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Hierbij zijn wij uitgegaan van de prioriteiten door de Rupelcommissie vooropgesteld. Ik som een aantal prioriteiten op die in het prioriteitenprogramma zijn vermeld.

Ten eerste, wat de stortplaatsen betreft – één van de kankers van het gebied – is beslist en ook uitgevoerd dat alle illegale stortplaatsen worden gesloopt. Uitzondering hierop is het vliegassstort van Inter-Escaut ; wij hebben allen erkend dat voor deze stortplaats een andere regeling geldt.

Ten tweede, de structuurplanning voor het gebied is in zijn derde fase

Geens

getreden met het gevolg dat eerlang het gewestplan in herziening zal kunnen worden gesteld, zoals trouwens door de Rupelcommissie wordt gevraagd. U weet echter dat de wet, wat betreft de herziening van een gewestplan, ons aan bepaalde procedures onderwerpt, die vanzelfsprekend moeten worden opgevolgd.

Ten derde, de herwaarderingsgebieden Hellegat te Niel, Plitstraat te Schelle, Noeveren te Boom zijn principieel door de Vlaamse Executieve goedgekeurd. Dit zijn drie herwaarderingsgebieden die totnogtoe op het totaal aantal vooropgestelde herwaarderingsgebieden zijn goedgekeurd. Hier is men duidelijk de Rupelstreek niet vergeten, te meer aangezien eerlang nog zullen worden goedgekeurd de herwaarderingsgebieden te Hemiksem, met name het gebied Kallebeek en te Boom, met name de twee gebieden Den Hoek en Bosstraat. De minister van Ruimtelijke Ordening zal ter zake zeer spoedig de dossiers bij de Executieve inleiden.

Ten vierde, de bosaanplantingen. Wat betreft de putten P, M en N te Boom werden bosaanplantingen volledig ten laste van de Vlaamse Gemeenschap gerealiseerd. Terzelfder tijd zijn voor deze putten grondonderzoeken aan de gang met het oog op de bouw van sociale volkswoningen. Er wordt tevens gezocht naar oplossingen voor de waterhuishouding van deze kleiput. Het is bijgevolg niet juist dat de Minister in deze streek alleen maar boompjes heeft geplant.

Dit zijn enkele punten uit het prioriteitenprogramma die ik gemakkelijk kan aanvullen met zaken die hierin niet zijn voorzien en die mijn eigen sector genegen zijn, onder meer de industriële ondersteuning van het Gewest. Zoals u weet, heeft de Vlaamse Executieve in de Rupelstreek een aantal reconversies op gang gebracht en ondersteund, waarvan trouwens een aantal succesrijk zijn verlopen. Ik denk bij voorbeeld aan Ganges Graver te Willebroek waar een uiterst geslaagde reconversie werd doorgevoerd.

De heer E. De Groot : Dat is niet in de

Rupelstreek

Minister G. Geens : Het is er vlakbij. Wij moeten de zaken niet zo eng bekijken zodat men in België voor iedere substreek in de streek zelf de oplossingen kan vinden. Men moet ook rekening houden met de streek er omheen. Deze morgen heb ik ook gesproken over „de Nieuwe Boomse” waar de herstructurering zeker geen mislukking is maar integendeel hoopvol. Ik geef slechts enkele voorbeelden om te illustreren dat dossiers uit de Rupelstreek, wat betreft herstructurering of toepassing van de expansiewetgeving met het oog op uitbreiding of modernisering, in mijn Kabinet met bijzondere aandacht worden gevolgd zodanig dat wij van daaruit ook nieuwe activiteiten kunnen ondersteunen of bestaande activiteiten in leven kunnen houden.

– De heer J. Pede, Voorzitter, treedt op nieuw als Voorzitter op.

Een analoge bekommernis leeft bij mijn collega's van de Executieve wat hun terrein betreft en waar zij voor deze streek, in het kader trouwens van het prioriteitenprogramma, bijzondere aandacht hebben.

De Voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, vooreerst wil ik de Voorzitter van de Vlaamse Executieve danken voor zijn antwoord.

Ik wens nog een paar punten aan te stippen in verband met het gegeven antwoord. Het is natuurlijk prachtig dat een aantal herwaarderingsgebieden in de Rupelstreek werden aangevaard. Naar het schijnt zou zelfs een som van 200 miljoen frank voor herwaarderding zijn voorzien. Toch bestaat er een probleem. Ofschoon men op een subsidie voor deze projecten van 60 procent kan rekenen, moet nog door de gemeenten zelf 40 procent worden betaald. Gezien de slechte financiële situatie van verschillende gemeenten uit de Rupelstreek zullen wij wel herwaarderingsgebieden en mooie projecten hebben, maar zal heel weinig geld beschikbaar zijn om deze projecten te realiseren zodat in concreto weinig zal veranderen.

Wat de bouwrijpheid van de putten P, M en N betreft, constateer ik tot mijn grote voldoening dat de Minister verklaart dat een onderzoek aan de gang zou zijn. Als schep en van Ruimtelijke Ordening te Boom is mij hieromtrent niets bekend ; ook op het gemeentehuis is men hiervan niet op de hoogte. Zelfs de mensen van het Studiebureau, die toch van dergelijke zaken op de hoogte zouden moeten zijn, hebben mij niet kunnen inlichten wat er zelfs met dedossiers zou zijn gebeurd. Graag had ik van de Voorzitter vernomen- en ik hoop natuurlijk dat hij gelijk heeft – wanneer dit bodemonderzoek zou zijn uitgevoerd. Wij zijn uiteraard ten zeerste in de resultaten geïnteresseerd. Volgens de leden van het Schepencollege zou dit bodemonderzoek niet zijn gebeurd.

Ik weet dat vanwege de Executieve bepaalde pogingen zijn ondernomen om het statuut van T-zone te bekomen ; u heeft het trouwens zelf gezegd. De Europese Commissie heeft zich in dit verband steeds negatief opgesteld. Ik stel met blijdschap vast dat de Vlaamse Executieve de Rupelstreek opnieuw als ontwikkelingszone zal voordragen. Ik hoop dat te dien einde voldoende gewicht in de schaal zal worden gelegd. Inderdaad, zonder speciale maatregelen zie ik niet goed in hoe men deze crisisstreek, wat de economische reconversie betreft, uit de moeilijkheden zal kunnen halen.

Wat Ganges Graver betreft, heeft u, mijnheer de Minister, natuurlijk gelijk. Ik wil er toch op wijzen dat het verval van de Rupelstreek en de emigratie bestaat ondanks het feit dat in de nabijheid – en ik zeg Bornem, Puurs en ook Willebroek – een belangrijk aantal industriële vestigingen aanwezig zijn. Ook in Aartselaar heeft men een aantal belangrijke industriële vestigingen. Desondanks verkwijnt deze streek, ontvolkt ze en veroudert ze. Het zijn werkelijk specifieke oplossingen die voor deze vijf Rupelgemeenten moeten worden gevonden, wil men werkelijk aan de ziekte verhelp en.

Ik dank u bij voorbaat, mijnheer de Minister, voor de moeite die u nog zal doen om onze streek tot ontwikkelingszone te doen verklaren.

De Groot

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, de heer De Groot schijnt te insinueren dat deze bodemonderzoekingen achter zijn rug zijn gebeurd. Ik zal u de juiste gegevens mededelen die mij door de Minister van Ruimtelijke Ordening zullen worden medegedeeld.

Wat betreft de herwaarderingsgebieden en de weerslag ervan op de gemeentefinanciën, wil ik zeggen dat de herwaarderingsgebieden door ons slechts worden goedgekeurd op voorstel van de gemeente. Bijgevolg nemen de gemeenten hier hun eigen verantwoordelijkheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten

Interpellatie van de heer F. Piot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Piot tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland.

De heer Piot, heeft het woord.

De heer F. Piot (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, dames en heren, bij de aanvang van dit betoog wil ik vooraf verklaren dat mij zeer duidelijk de herinnering is bijgebleven aan het feit dat een kwart eeuw geleden – en dit verjongt ons niet – door het Centrum voor Economische Studies van de Leuvense Universiteit

onder uw impuls en met de enthousiaste medewerking van verschillende jonge economen een uitvoerige en grondige studie werd gewijd aan de sociaal-economische achterstand van het Hageland in het Arrondissement Leuven. Het is duidelijk dat mijn interventie van vandaag mede door deze herinnering is gekleurd.

Op 22 juli 1982 heeft de Europese Commissie de regio Noord-Hageland voorlopig erkend als ontwikkelingszone voor een periode van drie jaar. Dit betekende dat in de zomer 1985 de sociaal-economische situatie aan een nieuw onderzoek zou worden onderworpen.

Wat een dergelijk onderzoek leert, werd aangetoond door diverse organismen die in de voorbije maanden tot een doorlichting van de streek zijn overgegaan : de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams Brabant, de Gewestelijke Economische Raad voor Brabant – die enigszins zieltogend was maar gelukkig zijn vitaliteit heeft herwonnen – de Intercommunale Maatschappij Interleuven, gevolgd en bijgetreden door een aantal organisaties van werkgevers en werknemers, waaronder ik slechts vermeld het arrondissementeel ACV-Verbond Leuven en de Kamer voor Handel en Nijverheid van Aarschot.

Uit een analyse van de ontwikkeling van 1980-1981 tot 1984 blijkt dat in Noord-Hageland een kleine aangroei in de tewerkstelling kon worden waargenomen, doch dit roept volgende bedenkingen en nuanceringen op.

Vooreerst – en dit is niet sarcastisch bedoeld – dat er nooit veel werkgelegenheid in eigen streek is geweest en er dan ook haast geen verslechtering meer kon intreden.

Doch meer ten gronde.

1. De, overigens zeer geringe, aangroei beperkt zich tot drie van de elf betrokken gemeenten, namelijk Aarschot, Diest en Linter, en beperkt zich tot sectoren die op zichzelf geen motor zijn van de economische activiteit globaal beschouwd, die dus eigenlijk niet het zo geprezen „multiplicator-

effect teweegbrengen.

2. De industriële tewerkstelling steeg in de metaalverwerkende nijverheid, maar daalde in de andere nijverheidstakken. Zo was er een ernstige afvloeiing in de textielnijverheid – wie herinnert zich niet de perikelen rond het confectiebedrijf De Demer ? – en algemeen in de bouw, waar nu precies de Hagelandse doorsnee-arbeider, die vóór 1960 aangewezen was op de seizoenarbeid, in de zestiger jaren zijn toevlucht had gevonden

In verband met deze industriële tewerkstelling moet tevens gewezen worden op het feit dat éénvijfde ervan gebonden is aan één bedrijf, met name Duracell te Aarschot, dat gelukkig nog steeds in expansie is, maar een dergelijke exclusieve gerichtheid kan geenszins beschouwd worden als een gezonde basis voor de economische ontwikkeling van de streek.

3. De bijkomende tewerkstelling is vooral te situeren in de overheidsdiensten en de sociale dienstverlening, veelal in het kader van BTK-projecten of andere precaire tewerkstellingscircuits, waarvan overigens duidelijk is dat ze geen direct verband vertonen met de eigenlijke sociaal-economische evolutie.

Ook de aanleg en uitrusting van industrieterreinen, die trouwens, met uitzondering van Aarschot, laattijdig is geschied en door laattijdige ontsluiting geremd werd, heeft geen eigenlijke verlichting gebracht.

Typisch in dat opzicht is het geval van Diest-Webbekom waar slechts drie bedrijven zijn terechtgekomen, waarvan dan nog twee terug te brengen zijn tot een herlocalisatie binnen het Noord-Hageland zelf.

Om te resumeren kan worden gesteld :

dat in zeven van de elfgemeenten van Noord-Hageland een aanhoudende demografische teruggang wordt geteerd : de veroudering en ontvolking bewijzen meteen dat de ongunstige economische toestand niet is gewijzigd. Bedenklijk is vooral dat ondanks deze demografische evolutie het tekort aan arbeidsplaatsen nog is vergroot.

Piot

– dat Noord-Hageland slechts één derde van zijn actieve bevolking kan tewerkstellen ;

– dat de geringe stijging in de tewerkstelling tijdens de periode 1981-1984 haast op één bedrijf is terug te brengen, en dit getuigt van een grote kwetsbaarheid ;

– dat de opvangfunctie van Brussel, die overigens vaak gepaard ging met oneconomische en sociaal-onverantwoorde pendel, geen heil meer biedt, gezien de teruggang die in de hoofdstedelijke regio zelf waarneembaar is.

Uit de diverse stellingnamen waarnaar ik daarnet heb gerefereerd, wil ik slechts een paar korte passages ter precisering aanhalen.

In een nota van de ACV-studiedienst [schrijven] de heren Rik Degroe en Guido Nelissen het volgende : „Het Hageland biedt slechts werk aan 33,5 procent van zijn actieve bevolking. Dit is aanmerkelijk lager dan in Hasselt, Turnhout en Leuven, die respectievelijk 78 procent, 58 procent en 52 procent van hun actieve bevolking een job kunnen aanbieden.”

Mevrouw G. Devos : Dat is de goede helft.

De heer F. Piot : In het memorandum van de heer Tuerlinckx, voorzitter van de Kamer voor Handel en Nijverheid van Aarschot, lezen we : „Een belangrijke indicator is het gemiddeld inkomen. Tot op heden is het Hageland er nog maar in geslaagd het inkomensniveau te evenaren van de gelijkwaardige probleemgebieden uit de directe omgeving : Turnhout en Hasselt. De interpretatie van het gemiddeld inkomen dient dan nog 'rekening te houden met het verschil in gezinsgrootte. Het behoud van het inkomensniveau in het Hageland is voor een groot deel te verklaren door het sterk dalend aantal kinderen per gezin, wat in de omliggende gebieden Turnhout en Hasselt niet het geval is. Het optrekken van het inkomensniveau in het Hageland is met andere woorden een afspiegeling van de veroudering van de bevolking in de streek.”

Begrijpelijkerwijze werden dan ook

algemeen de besluiten van de Gewestelijke Economische Raad voor Brabant bijgetreden, waar deze constateert dat reeds sinds 1959 Noord-Hageland erkend is als ontwikkelingsgebied en dat het niettemin verkeert in een socio-economische situatie die een duidelijke achterstand vertoont ten opzichte van het rij ksgemiddelde.

Noord-Hageland sluit op dat vlak aan bij de Arrondissementen Turnhout en Hasselt, die eveneens ontwikkelingsgebieden zijn.

Daarmede rekening houdend, zegt de nota van de GERB, „en gelet op het feit dat nu nog minder dan voorheen kan gerekend worden op de opvangfunctie die Leuven-West en Brussel voor het Hageland zouden kunnen vervullen”, is een blijvende erkenning van Noord-Hageland als ontwikkelingsgebied niet alleen wenselijk maar noodzakelijk

Met een onaanvechtbare logica concludeert de GERB dat een regio die als ontwikkelingsgebied is erkend en desondanks nog niet voldoende investeringen kan aantrekken om de grondvesten te leggen voor een normale economische ontplooiing, gedoemd is om in catastrofale toestanden terecht te komen indien aan de verdere erkenning zou worden verzaakt.

Overigens is, zoals reeds onderstreept, de analogie met de Kempen zeer reëel. In die zin trouwens werd destijds beslist tot de afbakening van de T-zone Diest-Geel als één geheel, omwille van het homogene karakter van bedoelde regio.

De GERB besluit zeer terecht dat, in aansluiting met de Kempen, een verlenging van het statuut van ontwikkelingsgebied voor Noord-Hageland niet alleen gepast, maar werkelijk noodzakelijk is.

Algemeen heerst bijgevolg de overtuiging dat het verlengen van het statuut van ontwikkelingszone volstrekt noodzakelijk is.

Anderzijds groeit de ongerustheid, onder andere omdat een oppervlakkige lezing van statische tabellen sommigen er blijkbaar toe geleid heeft te bevestigen dat de toestand van

Noord-Hageland er eigenlijk op verbeterd is, de jongste jaren En vermits in 1982 reeds de erkenning zeer moeilijk kon bekomen worden, wordt thans de vrees gekoesterd dat de Europese Commissie negatief zou kunnen beslissen

Vandaar mijn twee vragen.

Ten eerste, de Vlaamse Executieve heeft op 2 mei jongstleden geponeerd dat Noord-Hageland zijn statuut van ontwikkelingsgebied moet behouden.

Is dit gebeurd met voldoende eensgezindheid binnen de Executieve en op grond van een voldoende stevig dossier, opdat elke twijfel zou worden weggenomen omtrent de ernst van dit standpunt en de beslistheid waarmee het is geformuleerd ?

Ik heb u daarstraks met genoegen in uw antwoord op de vorige interpellatie horen zeggen dat de Executieve de dossiers hardnekkig zal verdedigen en een uiterste inspanning zal doen. Ik hoop dat zulks voor dit dossier ook het geval zal zijn.

Ten tweede, de weg tussen enerzijds de Vlaamse Executieve, die constitutioneel verantwoordelijk is voor de regionale economie, en anderzijds de Europese Gemeenschappen, loopt via de nationale Regering. De eigenlijke onderhandelingen worden door het Ministerie van Economische Zaken gevoerd.

Mijn bezorgdheid is of de Vlaamse Executieve ten aanzien van de nationale Regering met blijvende klem haar standpunt verdedigt en voor zover nodig de bundel aanvult, rekening houdend met de vorderingen der besprekingen.

Ik durf hopen dat u ons alle geruststelling ter zake kunt verstrekken en onder andere kunt bevestigen dat bekwame en gezaghebbende medewerkers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bezielde door een diepe overtuiging, gewapend met de nodige dossierkennis en voorzien van alle aangepaste actiemiddelen, permanent aanwezig zijn bij de besprekingen, liefst rond de groene tafel, doch op zijn minst, naar diplomatieke geplogenheden, in de „antichambre”

CVP-Volksvertegenwoordiger J. Dupré interpelleert Minister G. Geens (CVP), Executievevoorzitter, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout tot ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van EFRO-steun. Hierop inhakend pleitte de heer J. Sleenckx (SP) ten gunste van de staalgijeterij Allard

van de onderhandelaars. **(Applaus)**

De Voonitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte vergadering, ik dank de heer Piot voor zijn verwijzing naar mijn jeugdactiviteiten, die ik trouwens steeds ben trouw gebleven. Ik zal dit ook bewijzen

Ik wil niet herinneren aan de toestand die 25 jaar geleden bestond en aan de belangrijke verbeteringen die inmiddels werden doorgevoerd. In dit verband is er op het stuk van de werkgelegenheid een groot contrast, komende uitsluitend van seizoenarbeid en bouwactiviteiten naar een veel sterker gedifferentieerde industriële structuur met als gevolg een verbetering van de werkgelegenheid, van de inkomens, enzovoort. Niettemin heeft deze streek, zoals vele andere, duidelijk geleden onder de crisis van de zeventiger jaren. Vandaar dat wij in 1982 het dossier van het Hageland bij

de Europese Commissie hebben pleit en wij ook gelijk hebben gekregen. Inderdaad, op 22 juli 1983 werden elf gemeenten van Noord-Hageland als ontwikkelingszone erkend voor een periode van drie jaar. Er werd eveneens beslist dat vóór het einde van deze periode, met name in de zomer van 1985, een nieuw onderzoek over de sociaal-economische toestand van deze streek zou worden doorgevoerd. Het door de Commissie te voeren onderzoek werd door ons voorbereid. Op 12 september 1984 heb ik de GOM van Vlaams Brabant gevraagd een bundel samen te stellen om de verlenging van het statuut te ondersteunen. Bovendien heb ik advies gevraagd aan de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen. Op 17 april 1985 heeft de GERV een advies uitgebracht en heeft, wat betreft het Hageland, het volgende gesteld : „De sociaal-economische situatie in Noord-Hageland is op vele punten te vergelijken met deze in het Arrondissement Turnhout en Hasselt, waarbij het aansluit.” Dit is ook de

stelling die de heer Piot verdedigt.

Er is geen enkele reden om ten opzichte van het Hageland een andere stelling in te nemen dan voor Limburg en het Turnhout het geval is. Wij hebben deze stelling ingenomen, uitgaande van de documentatie van de GOM Vlaams-Brabant, gegevens van Interleuven en het advies van de GERV. Op 2 mei 1985 hebben wij beslist de verlenging van het statuut zonder beperking in de tijd voor het Hageland te verdedigen.

Ik wil toelichten, dat dit niet zo maar vrij blijvend is. Men denkt vaak dat dit alleen maar betrekking heeft op de expansiewetgeving. Een groot aantal maatregelen van economische politiek die de laatste tijd tot stand kwam, hangen vast aan het statuut van ontwikkelingszone, onder meer de inplanting van T-zones en de toepassing van de reconversiewet van 1985, de toepassing van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, enzovoort. Vandaar de noodzakelijkheid dit statuut te verlengen.

Uit wat ik hier heb opgesomd blijkt zeer duidelijk dat niets onverlet is gelaten om het dossier tijdig voor te bereiden. Het dossier is met argumenten gestaafd en het komt er nu op aan deze argumenten bij de Europese Commissie te verdedigen.

Nadat de beslissing door de Executieve was genomen, heb ik onmiddellijk de Minister van Economische Zaken ervan op de hoogte gebracht en hem verzocht het standpunt van de Vlaamse Executieve met kracht te verdedigen. Zowel de Minister van Economische Zaken als ikzelf staan volledig achter dit dossier.

Wat betreft de gedane inspanningen meen ik alle garanties te mogen geven. De inspanningen waren tot hertoe maximaal en zullen in de toekomst worden voortgezet.

Ik kan u vandaag geen garanties geven in verband met de beslissing van de Europese Commissie. U heeft erop gewezen – en dit is juist – dat de onderhandelingen formeel door het Departement Economische Zaken worden gevoerd, maar het Gewest daarbij is betrokken.

Geens

In feite is onze inbreng daar belangrijk. Wanneer ik dus op dit vlak een engagement neem is dat reëel. Ik zie trouwens niet in waarom de Europese Gemeenschap vandaag een andere beslissing zou nemen dan drie jaar geleden, gelet op het feit dat inmiddels alle argumenten die in 1982 golden ook nu nog bestaan. Indien de Commissie van enige logica blijk geeft moeten wij ook niet twifelen over de uitslag van haar beslissing. **(Applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord. ? **(Nee)**

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voonitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 15.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Om 16 uur zijn er stemmingen voorzien. Er is nog één interpellatie. Daarom komen wij pas om 15.30 uur bijeen.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 12.10 uur.**